

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ІНСТИТУТ імені С. П. КОРОЛЬОВА

**КОДЕКС
АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ
ЖИТОМИРСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ІНСТИТУТУ
імені С. П. КОРОЛЬОВА**

ЗАТВЕРДЖЕНО ВЧЕНОЮ РАДОЮ
Житомирського військового інституту
імені С. П. Корольова
протокол № 11 від “ 23 ” *квітня* 20 26 р.

ВВЕДЕНО В ДІЮ
наказом начальника Житомирського
військового інституту імені С. П. Корольова
від “ 17 ” *червня* 20 26 р. № 829

ПЕРЕДМОВА

Кодекс академічної доброчесності розроблено робочою групою Житомирського військового інституту імені С. П. Корольова, створеною відповідно до наказу начальника Житомирського військового інституту імені С. П. Корольова від __.__.2026 № ____.

Керівник робочої групи:

полковник Федоренко Володимир Валерійович, начальник науково-методичного відділу забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти;

Члени робочої групи:

полковник Павленко Олег Анатолійович, старший науковий співробітник науково-методичного відділу забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти;

підполковник Мельник Андрій Васильович, старший науковий співробітник науково-методичного відділу забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти;

працівник ЗС України Хабчук Андрій Олексійович, провідний науковий співробітник науково-методичного відділу забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти.

ЗМІСТ

Преамбула.....	3
1. Загальні положення.....	4
2. Принципи та норми академічної доброчесності	5
3. Порушення академічної доброчесності	7
4. Відповідальність за порушення норм академічної доброчесності	10
5. Технологічні рішення у забезпеченні академічної доброчесності.....	10
6. Комісія з академічної доброчесності, етики та управління конфліктами.....	12
7. Прикінцеві положення.....	13

ПРЕАМБУЛА

Ми, здобувачі вищої освіти (курсанти, ад'юнкти, докторанти), професорсько-викладацький склад, командування та співробітники Житомирського військового інституту (далі – Інституту), вважаючи академічну доброчесність центральною для місії Інституту, а також усвідомлюючи важливість утвердження і дотримання її високих етичних норм і стандартів у процесі навчання та наукової діяльності, ухвалюємо цей Кодекс академічної доброчесності й зобов'язуємося слідувати йому.

Кожен член інститутської спільноти, дотримуючись норм цього Кодексу, робить неоціненний внесок у розвиток Інституту, зміцнення його іміджу і ділової репутації.

У тексті Кодексу використано інформацію з відкритих електронних ресурсів – сайтів (включаючи нормативну базу) вітчизняних і закордонних закладів вищої освіти, національних та міжнародних установ і асоціацій, освітньої і наукової періодики, дані національних та міжнародних опитувань тощо.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Кодекс академічної доброчесності Житомирського військового інституту (далі – Кодекс) встановлює загальні засади, цінності, принципи, настанови та правила етичної поведінки осіб, які працюють і навчаються в Інституті, якими вони повинні керуватися у своїй діяльності, а також забезпечує дотримання принципу нетерпимості до порушень академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин.

1.2. Кодекс розроблено відповідно до норм загальнолюдських та європейських цінностей, Конституції України, Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про запобігання корупції», Цивільного Кодексу України, Етичного кодексу вченого України, Бухарестської Декларації етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європі (2004), Статуту Житомирського військового інституту, Правил внутрішнього трудового розпорядку, а також із використанням досвіду провідних зарубіжних і вітчизняних вищих навчальних закладів і рекомендацій SAIUP – Проекту сприяння академічній доброчесності в Україні.

1.3. Метою Кодексу Житомирського військового інституту є формування академічних цінностей та високої академічної культури, утвердження моральних цінностей, соціальної активності та відповідальності у кожного члена інститутської спільноти; розвиток інтелектуальної та культурної військової еліти України; підвищення позитивного іміджу та ділової репутації Інституту у вітчизняному та міжнародному освітньому просторі; забезпечення якості вищої освіти.

1.4. В Кодексі терміни і поняття вживаються у такому значенні:

Етика академічних взаємовідносин – сукупність встановлених і визнаних освітньою та науковою спільнотами правил поведінки здобувачів вищої освіти і працівників Інституту.

Доброчесність – відданість інститутської спільноти моральним принципам та стандартам, які створюють бар'єр для недоброчесності.

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Академічна культура – сукупність цінностей, норм поведінки, звичаїв, правил корпоративної культури і професійної етики інститутської спільноти, які регулюють діяльність кожного її члена.

Академічна свобода – самостійність та незалежність учасників освітнього процесу під час провадження науково-педагогічної, наукової та інноваційної діяльності, що відбувається на принципах свободи слова і думки, поширення знань та інформації, вільного оприлюднення та використання результатів наукових досліджень з урахуванням обмежень, установлених законом.

Академічний плагіат – «оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного

дослідження (творчості), та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства».

Відповідальність – вміння брати на себе відповідальність за результати своєї діяльності, виконувати взяті на себе певні зобов'язання, протистояти проявам академічної недоброочесності, подавати приклади гідної поведінки. Якість освітньої діяльності – рівень організації, забезпечення та реалізації освітнього процесу, що дає змогу здобути якісну освіту та відповідає вимогам, установленим законодавством та/або договором про надання освітніх послуг.

2. ПРИНЦИПИ ТА НОРМИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Академічна доброочесність передбачає дотримання сукупності принципів і правил поведінки кожного учасника інститутської спільноти, спрямованих на формування самостійної та відповідальної особистості, спроможної навчатися, викладати і здійснювати наукову діяльність, дотримуючись етичних та правових норм.

2.1. Принципи академічної доброочесності Академічна доброочесність розглядається крізь призму таких ключових категорій:

Повага до людської гідності, прав людини та рівність учасників освітнього процесу. Визнання того, що кожна людина має право на однакову повагу до своєї гідності, на яку не можна посягати за будь-яких умов; визнання недопустимості порушувати права інших або надавати необґрунтовані привілеї, якщо вони базуються на ознаках раси, кольору шкіри, сексуальної орієнтації, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, інвалідності, соціального походження, сімейного та майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак, які були, є та можуть бути дійсними або припущеними, крім випадків, коли таке обмеження має правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, способи досягнення якої належні та необхідні.

Чесність. Недопущення ніяких форм обману, брехні, шахрайства, крадіжки або інших форм нечесної поведінки, які негативно впливають на якість отриманих академічних ступенів.

Справедливість. Неупереджене ставлення учасників освітнього процесу один до одного, об'єктивне, прозоре та незалежне оцінювання результатів навчальної, дослідницької, наукової чи трудової діяльності. Забезпечення справедливості у викладанні, оцінці освітніх досягнень студентів, наукових дослідженнях, кар'єрному розвитку персоналу, отриманні будь-яких нагород, відзнак, ступенів повинно ґрунтуватися на законних, прозорих, справедливих, передбачуваних, послідовних і об'єктивних критеріях.

Довіра. Наявність атмосфери довіри, яку взаємно поділяють всі члени академічної спільноти, яка заохочує вільний обмін інформацією. Сприяє продуктивній співпраці та творчості, вільному продукуванню ідей та є основою сприятливого соціально-психологічного клімату роботи колективу.

Повага. Виявлення поваги до себе та інших, незалежно від віку, статі та їх місця в освітній та науковій ієрархії.

Відповідальність. Сумлінне та неухильне виконання покладених обов'язків, завдань і функцій, дотримання посадових інструкцій, положень,

правил, здатність відповідати за результати своєї діяльності усіма членами академічної спільноти.

Компетентність. Кожен учасник освітнього процесу зобов'язаний підтримувати найвищий рівень компетентності у сфері професійної діяльності та навчання, складником якої є постійне підвищення кваліфікації, освітнього і наукового рівня, впровадження інноваційних форм діяльності.

Прозорість та інформаційна відкритість. Забезпечення вільного доступу до ресурсів інформації, що стосується освітньої, науково-дослідної, господарської та фінансової сфер діяльності, крім тієї, доступ до якої обмежено законодавством, зокрема й шляхом відкритого доступу на офіційній веб сторінці Інституту.

2.1.1. Відповідальність за дотримання зазначених вище принципів доброчесності несуть усі без винятку члени інститутської спільноти. Дотримання принципів академічної доброчесності в освітній, викладацькій та науковій діяльності стає не лише зразком для наслідування, а й підвищує стандарти освітньої та наукової діяльності та репутацію Інституту цілому.

2.2. Норми академічної доброчесності.

Гідним для студентів і працівників Інституту є:

- дотримуватися вимог законодавства України та внутрішніх нормативних документів Інституту, не чинити правопорушень і не сприяти їхньому скоєнню іншими особами;
- дотримуватися моральних норм та правил етичної поведінки; – дотримуватися принципів та правил академічної доброчесності;
- відповідально ставитися до своїх обов'язків, вчасно та сумлінно виконувати необхідні навчальні, дослідницькі та робочі завдання;
- своєю діяльністю сприяти збереженню та примноженню славних традицій Інституту;
- вшановувати та вивчати минуле Інституту, творчі здобутки його визначних вчених, педагогів, випускників, які вписали яскраві сторінки у літопис вітчизняної та світової освіти, науки і техніки; – сприяти розвитку позитивної репутації Інституту;
- сприяти попередженню й викоріненню різних видів порушень під час освітньої, науково-інноваційної та інших видів діяльності;
- сприяти становленню та розвитку партнерських відносин між викладачами і студентами Інституту;
- підтримувати атмосферу довіри, відповідальності та взаємодопомоги в університетському співтоваристві;
- запобігати виникненню у своїй діяльності конфлікту інтересів, під яким слід розуміти суперечність між особистими інтересами члена інститутської громади та його службовими або навчальними обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень;
- піклуватися про чистоту власної мови та мови колег.

2.3. Дотримання академічної доброчесності науково-педагогічними працівниками передбачає:

- посилання на джерела інформації у разі запозичень ідей, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право;
- контроль за дотриманням цих вимог здобувачами освіти;
- повагу до здобувачів освіти, їхніх батьків, законних представників, незалежно від будь-яких обставин і ознак.

2.4. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;
- посилання на джерела інформації у разі запозичень ідей, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право.

3. ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

3.1. Основні види порушень академічної доброчесності Відповідно до ч. 4 ст. 42 Закону України «Про освіту», основними видами порушень академічної доброчесності є академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво та необ'єктивне оцінювання.

Академічний плагіат – це «оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості), та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства» (ч. 4 ст. 42 Закону України «Про освіту»). До академічного плагіату відносяться:

- плагіат фрагментів письмових робіт та повних текстів;
- плагіат ідей, даних, моделей, ілюстрацій тощо;
- відсутність належних посилань за відсутності привласнення авторства;
- помилки цитування.

Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів. Прикладами самоплагіату є:

- дуплікація публікацій — публікація однієї і тієї самої наукової роботи (цілком або з несуттєвими змінами) в декількох виданнях, а також повторна публікація (цілком або з несуттєвими змінами) раніше оприлюднених статей, монографій, інших наукових робіт як нових наукових робіт;
- дуплікація наукових результатів — публікація повністю чи частково одних і тих самих наукових результатів у різних статтях, монографіях, інших наукових працях як нових результатів, які публікуються вперше;
- подання у звітах із виконання різних наукових проектів тих самих результатів як таких, що отримані при виконанні відповідного проекту;
- повторне подання здобувачами освіти письмових робіт, які вже подавалися як звітність із інших дисциплін, без дозволу викладача;
- агрегування чи доповнення даних — суміщення раніше опублікованих і нових даних без їх поділу з відповідними посиланнями на попередню публікацію;

- повторний аналіз раніше опублікованих даних без посилання на попередню публікацію цих даних та раніше виконаного їх аналізу.

Фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі чи наукових дослідженнях. Фабрикацією є:

- наведення у письмових роботах здобувачів та в наукових роботах вигаданих чи неперевірених даних, зокрема статистичних даних, результатів експериментів, розрахунків чи емпіричних досліджень, фотографій, аудіо- та відеоматеріалів тощо;

- посилання на вигадані джерела інформації або навмисне посилання не на справжнє джерело;

- приписування іншим особам текстів, думок чи ідей, яких вони не висловлювали чи не публікували.

Фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень. До фальсифікації відноситься:

- необґрунтоване корегування результатів власних наукових досліджень чи виконання навчальних завдань (таке, що не базується на повторних чи додаткових дослідженнях, вимірюваннях або розрахунках, виправленні виявлених помилок тощо);

- наведення у письмових роботах здобувачів та в наукових роботах свідомо змінених літературних даних та даних, отриманих із інших джерел; зокрема, статистичних даних, результатів експериментів, розрахунків чи емпіричних досліджень, фотографій, аудіо- та відеоматеріалів тощо без належного обґрунтування причин і зазначення методики їх корегування;

- наведення неповної або викривленої інформації про апробацію результатів досліджень та розробок.

Обман – надання завідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування. Обманом є:

- включення до співавторів наукових публікацій осіб, що не брали кваліфікованої участі в їх підготовці;

- не включення до співавторів наукових публікацій осіб, що брали кваліфіковану участь в їх підготовці;

- подання як результатів власної праці робіт, виконаних на замовлення іншими особами, або робіт, стосовно яких справжні автори надали згоду на таке використання;

- здавання або представлення різними особами робіт з однаковим змістом як результату власної навчальної діяльності;

- написання чужих варіантів завдань на контрольних заходах;

- використання системи прихованих сигналів (звукових, жестових та ін.) при виконанні групових контрольних заходів з однаковими варіантами;

- несамостійне виконання завдань у випадках, коли не дозволяється отримання допомоги, або не зазначення інформації про отриману допомогу, консультації, співпрацю;

- проходження процедур контролю знань підставними особами;
- симуляція погіршення стану здоров'я, хвороби з метою уникнення контрольних заходів;
- надання відгуків або рецензій на наукові або навчальні роботи без належного проведення їх експертизи.

Хабарництво — «надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі». До хабарництва можуть бути зараховані:

- одержання, провокування або пропонування неправомірної вигоди за отримання позитивної або вищої оцінки при складанні будь-якого виду поточного та підсумкового контролю, а також будь-яких інших переваг у навчальній, дослідницькій чи трудовій діяльності;
- примусові благодійні внески та примусова праця здобувачів освіти та/або їх батьків;
- примусове надання освітніх послуг (примусове репетиторство)

Необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти. Являє собою також:

- невчасне повідомлення здобувачів освіти про систему оцінювання результатів навчання;
- застосування системи оцінювання, що не відповідає декларованим цілям та завданням теми, дисципліни, практики, освітньої програми тощо;
- відсутність об'єктивних критеріїв оцінювання.

3.2. Неприйнятним для всіх учасників освітнього процесу є:

- навмисне чи усвідомлене оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору (тексту або ідей) під іменем особи, яка не є автором цього твору, без належного оформлення посилань;
- обман та інші зловживання, а саме: фальсифікація інформації, наукових результатів та наступне використання їх в академічній роботі; підробка підписів в офіційних документах (заликових книжках, актах, звітах, угодах тощо); використання під час контрольних заходів заборонених допоміжних матеріалів або технічних засобів (шпаргалки, мікронавушники, телефони, планшети тощо); посилання на джерела, які не використовувалися в роботі; списування (реплікація) при складанні будь-якого виду підсумкового або поточного контролю; проходження процедур контролю знань підставними особами; здавання або репрезентація різними особами робіт з однаковим змістом як результату навчальної чи наукової діяльності;
- несанкціонована співпраця, а саме: надання допомоги для здійснення акту академічної нечесності; навмисна чи усвідомлена допомога або спроба допомоги іншому вчинити акт академічної нечесності; придбання в інших осіб чи організацій з наступним поданням як власних результатів навчальної та наукової діяльності (звітів, рефератів, контрольних, розрахункових, курсових, дипломних та магістерських робіт, есе, статей, монографій, навчальних посібників тощо);

- пропонування чи отримання неправомірної винагороди при оцінюванні результатів успішності, виконання навчальних чи дослідницьких завдань;
- використання родинних або службових зв'язків для отримання позитивної або вищої оцінки при складанні будь-якого виду підсумкового контролю або переваг у роботі;
- внесення до списку авторів статей, монографій, підручників тощо осіб, які не брали участі в отриманні наукових результатів та інші види академічної нечесності.

Порушення правил академічної доброчесності не лише паплюжить репутацію Інституту, а й зменшує цінність освітніх та наукових ступенів, що здобуваються в Університеті.

4. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ НОРМ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Відповідальність за порушення академічної доброчесності може встановлюватися для здобувачів освіти, науково-педагогічних працівників, а також для працівників структурних підрозділів Інституту.

4.1. До основних видів відповідальності науково-педагогічних працівників за порушення академічної доброчесності належать (ч. 5 статті 42 Закону України «Про освіту»):

- відмова у присудженні наукового ступеня чи присвоєнні вченого звання;
- позбавлення присудженого наукового ступеня чи присвоєного вченого звання;
- відмова в присудженні або позбавлення присудженого педагогічного звання, кваліфікаційної категорії;
- позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи займати визначені законом посади.

4.2. Основні види відповідальності здобувачів освіти за порушення академічної доброчесності (ч.6 статті 42 Закону України «Про освіту») :

- повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);
- повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;
- відрядження з Інституту (крім осіб, які здобувають загальну середню освіту);
- позбавлення академічної стипендії;
- позбавлення наданих університетом пільг з оплати навчання.

5. ТЕХНОЛОГІЧНІ РІШЕННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

До технологічних рішень, як інструментів протидії порушення академічної доброчесності, належать:

5.1. Створення інформаційної бази у відкритому доступі, за допомогою якої здійснюється популяризація принципів академічної доброчесності та

підвищення рівня обізнаності всіх учасників освітньо-наукової діяльності у питаннях академічної доброчесності:

- створення веб-сторінки «Академічна доброчесність» на офіційному сайті Інституту, яка постійно оновлюється актуальними інформаційними та методичними матеріалами, присвяченими питанням корпоративної культури на робочому місці та переваг чесного навчання, інформаційної грамотності, попередженню плагіату та ін.);

- розробка матеріалів, присвячених популяризації принципів академічної доброчесності серед усіх учасників освітнього процесу (банери, інфографіка, роздаткові матеріали тощо).

5.2. Впровадження в Університеті просвітницьких функцій академічної доброчесності, за допомогою яких стає можливим попередження випадків порушення принципів академічної доброчесності:

- інформаційно-консультативне супроводження науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти через створення відповідних ресурсів на сайті бібліотеки, друк буклетів, пам'яток, дорожніх карт та постерів, розробка та поширення відео-роликів та інша діяльність з промоції принципів академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин;

- реалізація програми підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників, наприклад, за тематикою «Академічна доброчесність в освіті і науці»,

- лекції основних стейкхолдерів вищої освіти (відомих випускників, роботодавців, експертів тощо) з тематики переваг чесного навчання та реалізації наукових досліджень, цикли тренінгів для всіх учасників освітнього і наукового процесів в рамках всеукраїнських та міжнародних проектів з академічної доброчесності, грантових програм тощо;

- проведення семінарів із здобувачами вищої освіти, молодими вченими щодо академічної відповідальності за порушення вимог академічної доброчесності;

- ознайомлення здобувачів вищої освіти й науково-педагогічних працівників із цим Кодексом; – перевірка випускних кваліфікаційних робіт на предмет академічного плагіату;

- експертна оцінка та (або) технічна перевірка (за допомогою спеціалізованих програмних засобів) щодо ознак академічного плагіату в дослідженнях, підготовлених до захисту тощо;

- інформування здобувачів вищої освіти та молодих вчених про неприпустимість порушення принципів академічної доброчесності та реалізація заходів щодо запобігання проявам академічної недоброчесності за участі Наукового товариства аспірантів і студентів, Ради молодих вчених, провідних фахівців бібліотеки Інституту;

- проведення популяризаційних та інформаційно-технологічних заходів (тренінгів, семінарів, відкритих лекцій, навчальних модулів з академічного письма та дотримання принципів академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин тощо);

- моніторинг та опитування щодо випадків порушення академічної доброчесності здобувачами вищої освіти і співробітниками Інституту;
- оприлюднення періодичних відкритих звітів щодо рівня дотримання принципів академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин в Університеті;
- проведення наукових досліджень за тематикою академічної доброчесності.

5.3. Проведення моніторингу реалізації Положення «Про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників Житомирський військовий інститут». Основною метою цього положення є: встановлення базових засад щодо запобігання поширенню академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти та науково-педагогічних працівників; розвиток навичок коректної роботи із джерелами інформації; формування звички до сумлінного дотримання вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань; активізацію самостійності та індивідуальності при створенні авторського твору; підвищення відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування з боку викладацького складу, докторантів, аспірантів, здобувачів наукового ступеня, студентів усіх форм навчання.

6. КОМІСІЯ З АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ, ЕТИКИ ТА УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ

6.1. З метою моніторингу дотримання членами інститутської громади моральних та правових норм цього Кодексу та для імплементації і контролю дотримання етичних принципів і норм проведення наукових досліджень в Університеті створюється Комісія з академічної доброчесності, етики управління конфліктами (далі – Комісія). Комісія є дорадчим органом Інституту, який наділяється правом одержувати і розглядати заяви щодо порушення Кодексу академічної доброчесності та надавати пропозиції керівництву інституту (факультетів) щодо накладання відповідних санкцій.

6.2. Комітет у своїй роботі керується Конституцією України, Законом України «Про вищу освіту», Бухарестською декларацією етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європі, Статутом Житомирського військового інституту, Стратегією розвитку Інституту, правил організації навчального процесу в Інституті, локальними правовими та іншими чинними нормативно-правовими актами, цим Кодексом та положенням про Комісію Житомирського військового інституту.

6.3. Комісія впроваджує політику академічної доброчесності в Інституті та готує нормативні документи для її регулювання, зокрема:

- затверджує щорічні звіти Інституту щодо дотримання академічної доброчесності;
- розробляє та імплементує технологічні засоби забезпечення академічної доброчесності, протидії її порушень та запобігання плагіату наукових досліджень;

- контролює оприлюднення результатів досліджень в інституційному репозитарії;
- затверджує проекти досліджень з позиції дотримання принципів етики, та здійснює контроль над необхідними супровідними документами у дослідженнях;
- затверджує порядок оприлюднення результатів дослідження з максимально відкритим доступом до його даних;
- забезпечує зв'язок вчених Інституту та результатів їх досліджень з громадськістю.

6.4. Член інститутської спільноти, який став свідком або має серйозну причину вважати, що стався факт порушення цього Кодексу, повинен повідомити про це Комісію. Неприйнятно подавати (підтримувати подання) безпідставних скарг або скарг без підпису.

6.5. Будь-який член інститутської спільноти має право звернутися до Комісії з метою внесення пропозицій та доповнень до цього Кодексу.

7. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

7.1. Члени інститутської спільноти зобов'язані знати Кодекс. Незнання або нерозуміння норм цього Кодексу саме по собі не є виправданням неетичної поведінки.

7.2. Порушення норм цього Кодексу може передбачати накладання санкцій, аж до відрахування або звільнення з Інституту, за поданням Комісії.

7.3. Кодекс академічної доброчесності Житомирського військового інституту затверджується Вченою радою Інституту.

7.4. Зміни та доповнення до Кодексу вносяться за поданням Вченої ради Інституту, Профкому працівників Інституту, Комісії з етики наукових досліджень. Зміни та доповнення до Кодексу академічної доброчесності вносяться винятково за рішенням Вченої ради Інституту.

Начальник науково-методичного відділу забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти
полковник

Володимир ФЕДОРЕНКО